

Notaris kan alzheimer niet beoordelen

In *Notariaat Magazine* nr. 3 van maart jl. reageert ex-notaris De Wolf op mijn kritiek op zijn handelwijze. Notaris De Wolf begeleidde mijn vader, die aan de ziekte van Alzheimer lijdt, in een voorgenomen huwelijk (zie voor verder details genoemd nummer van *Notariaat Magazine* alsmede nr. 2 van februari jl.). Mijn broers en ik, en daarmee ook de getrouwe intimi van mijn vader die ons steunen, artsen, juristen en de drie rechtscolleges die hem hebben veroordeeld: iedereen ziet het volgens ex-notaris De Wolf verkeerd, behalve hijzelf. Nou vooruit, zijn ex-kantoorgenoot steunt hem.

Om dit geloofwaardig te krijgen, herschrijft De Wolf nu de geschiedenis. De Wolf ontkent dat hij mijn vader een jaar lang niet had gezien voordat hij bij hem kwam én dat hij de huwelijksakte telefonisch heeft voorbereid.

Mijn eigen feitenkennis en argumenten hoef ik hier niet eens te gebruiken. De Wolf heeft voor de rechtbank verklaard dat de accountant hem inlichtte over mijn vaders trouwplannen. Twee dagen later telefoneerde De Wolf een halfuur met mijn vader en zijn aanstaande. Precies een week daarna kwam mijn vader op zijn kantoor. De akten lagen toen al klaar.

Terwijl De Wolf wist dat mijn vader aan alzheimer leed, hij hem een jaar niet meer had gezien – terwijl De Wolf in dat jaar twee keer door mijn broers telefonisch was gewaarschuwd – heeft De Wolf mijn vader niet persoonlijk beoordeeld voor de akten werden opgesteld. Inderdaad, grievend lichtzinnig.

De Wolf verklaarde verder dat mijn vaders ziekte merkbaar was en dat hij niet meer in volzinnen kon antwoorden. Het is eenvoudig na te lezen in het vonnis en het proces-verbaal.

NOTARIEEL PROTOCOL

Ook zou De Wolf 'feitelijk precies gedaan hebben wat het Stappenplan Beoordeling Wilsbekwaamheid voorschrijft'.

Was dat maar waar. Onder hoofdstuk *B Indicatoren* van het (destijds concept-)SBW staat 'Medische indicatie (ziekten/aandoeningen die van invloed kunnen zijn op het verstandelijk vermogen)(Navragen medicij)'. Dit laatste heeft De Wolf nu juist expliciet geweigerd. Juist vanwege dit punt is De Wolf veroordeeld.

Ook uit tal van andere punten, genoemd in het SBW, blijkt dat De Wolf dit notariële protocol aan zijn laars heeft gelapt. Als *indicator* geldt bijvoorbeeld ook 'administratie niet meer in eigen beheer'. De accountant deed dit al jaren voor mijn vader. Waartoe een acceptgiro diende wist mijn vader niet meer. Een ander punt uit het Stappenplan, 'het bezoeken van de cliënt in de eigen woonomgeving', is ook niet aan de orde geweest. Deze drie punten kan ik moeiteloos aanvullen tot een lange lijst. Had De Wolf het SBW maar nageleefd ...

BELANGHEBBENDEN

Kwalijker wordt het als De Wolf het notariaat dreigt dat, omdat de tuchtrechter ons als zoons als 'potentieel belanghebbende' heeft aangemerkt, alle kinderen voortaan een afschrift van het testament zouden kunnen opvragen voordat hun ouders zijn overleden.

Het notariaat hoeft zich niet bang te laten maken. De Wolf geeft het

vonnis van de rechtbank volstrekt verkeerd weer. Wij zijn helemaal niet ontvankelijk verklaard omdat wij mijn vaders kinderen zijn. Het gerechtshof motiveerde als volgt: *Klagers zijn kinderen van een hulpbehoevende man over wie zij zich aantoonbaar hebben ontfermd in de afgelopen jaren. Voorts is het hof gebleken dat vader ook wilde dat zijn zoons een grote rol speelden in deze nieuwe situatie: zoon Philip zat al halverwege de jaren '90 in het schaduwbestuur van het bedrijf van vader en vader had hem in juli 2003 een medisch volmacht verstrekt en hem een niet-behandelverklaring en een euthanasieverklaring laten meeondertekenen. Het hof komt dan ook tot het oordeel dat klagers kunnen worden ontvangen in hun klacht.*

Wij zijn ontvankelijk omdat wij ons aantoonbaar hebben ontfermd over een hulpbehoevende man. Het is, ook voor De Wolf, simpel na te lezen.

MISSTAND

Mijn vader was hulpbehoevend. Hij leed aan angststoornissen, verdwaalde dagelijks, was incontinent. Reeds een halfjaar eerder wist hij niet hoeveel kinderen hij had (bron: medisch rapport). Zijn huisarts mailde ons na het geheime huwelijk dat hij 'de implicaties en consequenties van een huwelijk (alle *ins* en *outs*) niet goed heeft kunnen overzien' en het is volgens hem 'letterlijk een beslissing die hij niet bij/met 'zijn volle verstand' heeft genomen.'

Mijn vader had binnen enkele maanden zijn hele sociale omgeving afgestoten ten faveure van zijn verzorgster. De huwelijksakte met een uitzonderlijke rechtsongelijkheid – als hij overlijdt, gaat alles naar haar, als zij overlijdt erft hij niets – moest ongebruikelijk snel passeren.

De Wolf heeft onwaarschijnlijk laakbaar en onverantwoordelijk gehandeld.

Dat er nog geen 'sorry' af kan bij De Wolf na zijn beroepsfout, ervaar ik als pijnlijk. Erger zou het zijn als niemand ervan wil leren. Uit de jurisprudentie blijkt dat zelfs het wél strikt navolgen van het stappenplan soms onvoldoende is. Terecht. Als gerieters, psychologen, psychiaters en neurologen maanden van onderzoek nodig hebben om conclusies te trekken, dan is het een misstand te denken dat zelfs de meest integere notaris dit in één of twee dagdelen kan. In zo'n korte tijdspanne herkent niemand façadegedrag of manipulatieve druk. Ex-staatssecretaris Ross-Van Dorp van VWS antwoordde twee jaar geleden op Kamervragen: 'Dementie, angststoornissen en depressie zijn ziekten die zelfs door medische professionals niet eenvoudig te herkennen zijn. Het is daarom niet te verwachten dat een notaris dat wel kan.'

Als dit het uitgangspunt van alle notarissen zou zijn, hoeven nieuwe casussen-Kooke niet meer voor te komen.

Philip Kooke